

Prof. Roberto de Mattei: Tajomný pôvod koronavírusu, IV. časť

Roberto de Mattei

25. augusta 2021 ✚ Spoločnosť ✚ Koronavírus

Zdroj: Flickr

pokračovanie III. časti

Zlyhanie spravodajských služieb

Profesor Aldo Giannuli, špecialista na históriu a fungovanie spravodajských služieb, vo svojej knihe *Koronavírus, globalizácia a tajné služby* (Ponte alle Grazie, 2020) analyzujúcej úlohu spravodajských služieb, a najmä CIA pred pandémiou, ju zhrnul ako „totálne zlyhanie“ kvôli evidentnej neschopnosti monitorovať oblasť a zachytiť známky blížiacej sa búrky. Téma epidémií „bola mimo zorného poľa CIA alebo bola nanajvýš odsunutá úplne na okraj záujmu“ (str. 140–141). Na druhej strane, ako pripomína Gatti, „čínsky komunistický režim práve spôsobil spravodajským službám Spojených štátov a spojeneckým vládam „najväčšiu porážku v dejinách“: oveľa väčší počet obetí a závažnejšie ekonomické dopady než teroristický útok z 11. septembra 2011“ (str. 276).

Od roku 2010 bola spravodajská štruktúra USA zdecimovaná čínskou kontrarozviedkou, ktorá zabila či zajala desiatky informátorov CIA, čo ochromilo zhromažďovanie spravodajských informácií pre Spojené štáty. V roku 2017 FBI zistila, že dôstojník CIA Kevin Patrick Mallory odovzdal Číne prísne tajné obranné dokumenty USA. 17. mája 2019 je Mallory odsúdený za špionáž na dvadsať rokov väzenia a potom päť rokov podmienene (tu).

2. júna 2018 bol zatknutý a na desať rokov odsúdený Ron Hansen, maršal vo výslužbe a tajný agent Defence Intelligence Agency (Vojenská spravodajská služba) (tu). Dopad katastrofy sa naplno prejavil 22. novembra, keď bol na devätnásť rokov odsúdený ďalší bývalý dôstojník CIA Jerry Chun Shin Lee, alias Zen Čcheng (Zen Cheng), ktorý Číňanom prezradil miesta, kde CIA prideliť operácie svojim infiltrátorom, spolu s informáciami o americkej národnej obrane (tu). Agenti kontrarozviedky FBI začali vyšetrovať šesťdesiatosem prípadov, ktorých výsledkom boli rozsudky v priebehu troch rokov po vypuknutí pandémie: sedem v roku 2018, dvadsaťtri v roku 2019, tridsaťosem v roku 2020 (Gatti, str. 443).

Dňa 18. septembra 2019, v predvečer Medzinárodných vojenských hier, sa letisko vo Wu-chane zapája do cvičenia zameraného na zastavenie šírenia nového koronavírusu. *China desk CIA* chce vedieť, čo sa deje, a obracia sa na svoj zdroj v tejto oblasti: na Číňana, ktorému jeho práca umožňuje vstup do laboratória s maximálnou biologickou ochranou vo Wu-chanskom virologickom inštitúte. Ale strácajú sa aj správy o informátorovi. Možno zomrel na koronavírus, alebo ho odstránila čínska kontrarozviedka.

Problém však nemožno zredukovať iba na porážku spravodajských služieb USA, pretože jeho dopad je oveľa širší. Giannuli pripomína, že Čína „*je pod osobitným dohľadom nielen USA, ale aj mnohých susedných alebo blízkych krajín, ako sú Japonsko, Južná Kórea, Taiwan, Vietnam a India, a prvé tri majú prvotriedne spravodajské služby*“ (str. 146). Ako im mohlo ujsť, čo sa dialo v Číne v posledných mesiacoch roku 2019? „*Buď tieto služby klamú, pretože si boli vedomé, čo sa deje, a potom musia vysvetliť, ako tieto informácie použili, alebo hovoria pravdu, ale nechápali, čo sa deje, čo je horší prípad*“ (Tamtiež).

Nevieme, dodáva Giannuli, či a kedy japonské a kórejské služby zaznamenali príchod búrky, na druhej strane však vieme, že taiwanská služba ju zaznamenala a 30. decembra poslala správu WHO, ale nezdá sa, žeby WHO túto správu bola oznámila OSN, ktorej je dôležitou agentúrou (str. 147). *Aféru Formosa*, ktorá potvrdzuje zodpovednosť komunistickej Číny a WHO, zrekonštruovali Pasquale Bacco a Angelo Giorgianni v dokumentárnej knihe *Strage di Stato. Le verità nascoste della Covid-19*, (Štátny masaker. Skryté pravdy o Covide-19, s predhovorom Nicolu Gratteriho (Lemma Press 2021, str. 105–114).

Zlyhanie WHO

Svetová zdravotnícka organizácia, založená v roku 1948, je agentúrou OSN venujúcou sa zdraviu. Francesco Zambon, taliansky výskumník, ktorý odkryl jej vnútorné mechanizmy, tvrdí, že vedenie WHO je arogantné a úplne odtrhnuté od reality (*Il pesce piccolo. Una storia di virus e segreti*, Malá ryba. História vírusov a tajomstiev, Feltrinelli, 2021, str. 29–30). V jej sídle v Ženeve „*sa týči Tedros, ktorý sa nechá volať po mene, ako keby chcel skrátiť hviezdnu vzdialenosť, ktorá ho delí od planéty Zem*“ (str. 29).

Tedros je Etiópčan Tedros Adhanom Ghebreyesus, generálny riaditeľ WHO, zvolený hlasmi 133 krajín zo 183 vďaka intenzívnej diplomatickej práci Africkej únie s rozhodujúcou podporou Číny. Tedros Ghebreyesus, bývalý minister zdravotníctva a bývalý minister zahraničných vecí v etiópskej vláde, je tiež jedným z vodcov Tigrejského ľudového oslobodzovacieho frontu a je považovaný za úzko prepojeného s Komunistickou stranou Číny a najmä s jej prezidentom Si Ťin-pchingom, kvôli veľkým investíciám Číny v Etiópii (o ňom pozri Gatti, str. 389–408 a *Bacco a Giorgianni*, str. 115–130).

Keď pandémia vypukne, Čína katastrofu bagatelizuje a hovorí WHO, že wu-chanský vírus je epidémiou parainfluenzy, že situácia je pod kontrolou a nie je dôvod na obavy. WHO 14. januára zverejnila tweet, v ktorom uviedla, že predbežné vyšetrovanie, ktoré vykonali Číňania, „*nepreukazuje šírenie vírusu medzi ľuďmi*“. Dňa 22. januára, počas mimoriadnych udalostí spojených s koronavírusom, Tedros s uznaním vyhlasuje, že je ohrozený rýchlosťou čínskej intervencie a označuje vedenie a prejavy prezidenta Si a premiéra Li (*tu*) ako „*neoceniteľné*“. Dňa 30. januára, po stretnutí v Pekingu so Si Ťin-pchingom, Tedros vysvetľuje, že „*Čína efektívne stanovuje nové štandardy v boji proti epidémiám*“, a pochválil spôsob, akým zvláda vírus. WHO vyzdvihuje „*odhodlanosť úradov a transparentnosť, ktorú Čína prejavuje*“ v boji s pandémiou.

Šírenie a postup vírusu do ďalších krajín donútil WHO, aby 11. marca vyhlásila pandémiu. Avšak až do júna 2020 WHO nepovažuje chorobu za takú, aká je: za pľúcne vírusové ochorenie, prenosné vzduchom. Dňa 29. júna Benedetta Allegranziová, manažérka výskumu WHO v oblasti prevencie a kontroly infekcie SARS-CoV-2, uviedla, že „*hypotéza o prenose vzduchom doteraz určite nebola podložená spoľahlivými dôkazmi*“. Až 8. júla Allegranziová po liste podpísanom 239 odborníkmi z 32 krajín, ktorí žiadali WHO, aby prehodnotila svoje odporúčania týkajúce sa koronavírusu vrátane prenosu vírusu vzduchom, na tlačovej konferencii, ktorá sa konala v Ženeve, pripustil, že túto možnosť „*nemožno vylúčiť*“ (*tu*).

„*V prvej fáze,*“ poznamenáva prof. Tritto – „*chýbalo povedomie o tom, že nemáme do činenia s obyčajnou chrípkou, ale s pľúcnym ochorením so všetkými komplikáciami, ktoré môže spôsobiť, ako je napríklad hypoxémia krvi*“ (str. 201). Neadekvátnosť expertov WHO však nedokazuje existenciu nijakého plánu „zdravotnej diktatúry“ tohto medzinárodného orgánu. Tvrdenie, že WHO umelo vytvorila atmosféru strachu, aby takto odôvodnila núdzové opatrenia, vyvracia samotný postoj agentúry OSN v rokoch 2020 – 2021. Ak by bolo všetko organizované s cieľom vyvolať zdravotnú paniku pre ideologický projekt, WHO by musela už od samého začiatku zdôrazňovať hrozbu vírusu, pričom na základe údajov, ktoré medzinárodná organizácia dostala z Číny, sa stal pravý opak.

Počas viac ako roka sa postoje WHO vyznačovali neustálymi protirečeniami. Jediným spoločným znakom jej zdravotnej politiky je **postoj úplnej podriadenosti komunistickej Číne**, čo potvrdzujú aj výsledky prieskumu, ktorý sa uskutočnil vo februári 2021 vo Wu-chane s cieľom rekonštruovať pôvod pandémie. Expertná misia WHO neposkytla uspokojivé odpovede na otázky o pôvode koronavírusu a dospela k záveru, že „*najpravdepodobnejšou hypotézou*“ je, že bol na človeka prenesený zo zvierata, ktoré prešlo cez medzidruh, ale bez určenia, aký medzidruh mohol byť rezervoárom. Jeden z najgrotesknejších aspektov príbehu, na ktorý poukázal riaditeľ *Atlantico Quotidiano*, Federico Punzi, je ten, že členom tímu „*vyšetrovateľov*“ WHO vyslaného do Wu-chanu, aby vyšetril pôvod pandémie, bol Peter Daszak, ktorého organizácia prispela sumou 600-tisíc dolárov Wu-chanskému virologickému ústavu na výskum spočívajúci v úprave koronavírusov v laboratóriu. Nie je preto prekvapujúce, že za tri hodiny návštevy laboratórií tím dospel k záveru, že „*tu nie je čo vidieť*“ (*tu*).

Prípady Talianska

Devätnásť z dvadsiatich siedmich štátov Európskej únie podpísalo memorandá alebo dohody o spolupráci, ktoré sú súčasťou strategického projektu prezidenta Si Ťin-pchinga: „*Nová hodvábná cesta*“, medzikontinentálny infraštruktúrny systém, ktorý by mal spojiť Čínu s mnohými národmi v Ázii, Európe, Afrike a Oceánii. Novú hodvábnu cestu, ktorú v roku 2013 vyhlásil Si Ťin -pching a propagoval predseda vlády Li Kche-čchiang (Li Keqiang) počas niekoľkých ciest do Európy a Ázie, predstavuje čínska vláda ako prvý krok k „*posilneniu regionálneho prepojenia a vybudovaniu svetlej spoločnej budúcnosti*“ (*tu*).

V roku 2017 sa prezidenti Číny a Talianska Si Ťin-pching a Sergio Mattarella stretávajú v Pekingu, kde uzatvárajú dohodu medzi týmito dvoma krajinami o ekonomickej integrácii. Inauguračný akt sa koná 23. marca 2019 v Ríme. Memorandum o *Belt and Road Initiative*, ktorým sa Taliansko podriaďuje strategickej vízii Pekingu, bolo podpísané za prítomnosti prezidenta Si Ťin-pchinga a talianskeho premiéra Giuseppeho Conteho.

Dohody obsahujú dvadsaťdeväť obchodných a inštitucionálnych dohôd v hodnote približne 2,5 miliardy eur. Šesť leteckých spoločností otvára priame denné lety medzi talianskymi a čínskymi letiskami. Medzi oboma krajinami začína fungovať aj železničný koridor, v ktorom sa každý týždeň vypravuje štyridsať vagónov naložených kontajnermi na vývoz a dovoz strojov a spotrebného tovaru. 13. januára 2020 je v Pekingu schválené nové memorandum o porozumení medzi Talianskom a Čínskou ľudovou republikou. Ministerka infraštruktúry a dopravy Paola De Micheliová z Demokratickej strany sa chváli, že „*Taliansko sa stalo európskym štátom s najväčším počtom leteckých spojení s Čínou*“ (tu).

Podľa historika epidémií Francka M. Snowdena sa vírus zodpovedný za novú chorobu dostal do Lombardie cez tieto kanály pravdepodobne už v decembri a určite najneskôr v prvých februárových dňoch (*Storia delle epidemie. Dalla morte nera al Covid 19*, Dejiny epidémií. Od čiernej smrti po Covid 19, LG, 2020, str. 542–543), zatiaľ čo minister Roberto Speranza uviedol: „*Netreba robiť poplach, pretože situácia je pod kontrolou. V celej Európe je iba 21 prípadov. Hovoríme o zostatkových počtoch*“ (tu).

Prvý oficiálny prípad koronavírusu v Taliansku – „Patient One“, ako ho definovala tlač – je diagnostikovaný 21. februára 2020 na jednotke intenzívnej starostlivosti v nemocnici Codogno. V nasledujúcich týždňoch epidémia vypukla v Lombardii v okolí diaľničného okruhu medzi Bergamom, Milánom, Lodi, Piacenzou, Cremonou a Bresciou a dosiahla vrchol v Miláne a v blízkych mestách Cremona a najmä Bergamo.

Lombardia je región, ktorý sa môže pochváliť vynikajúcim zdravotníckym systémom s lekármi najvyššej úrovne, ale infekčné choroby šíriace sa cestovaním a letmi medzi Čínou a Milánom, ktoré sú čoraz početnejšie a preplnenejšie, sú privilegovaným prostriedkom prenosu. 25. februára prvý brazílsky prípad informoval, že sa nakazil po návšteve Talianska. V tomto zmysle, ako píše Snowden, môže byť Covid-19 považovaný za prvú veľkú pandemickú chorobu v ére globalizácie (str. 541). „Globálnu dedinu“ zasiahol na smrť globálny vírus. „*Nous sommes en guerre*“ (Sme vo vojne): šesťkrát, v prejave k Francúzom 16. marca 2020 Emmanuel Macron týmto výrazom oznamuje „*mobilisation générale*“ (všeobecnú mobilizáciu) proti „*ennemi (...) invisible, insaisissable*“ (nepolapiteľnému, neviditeľnému nepriateľovi) (Le Monde, 17. marca 2020).

SARS-CoV-2 alebo Covid-19?

Medzinárodný výbor pre taxonómiu vírusov (ICTV), orgán, ktorý klasifikuje vírusy do univerzálneho klasifikačného systému, navrhuje pomenovať nový kmeň koronavírusov názvom SARS-CoV-2, aby sa zdôraznil jeho vzťah s predchádzajúcou epidémiou. Doktorka Š' Čeng-li nesúhlasí a trvá na tom, aby bol pomenovaný ako COVID-19, skratku pre Co (corona), Vi (vírus); D (choroba) a 19 (rok identifikácie vírusu), aby sa rozptýlila predstava, že ide o závažný akútny respiračný syndróm. Túto voľbu vysvetlí 19. februára samotná Š' Čeng-li a šesť ďalších čínskych autorov v článku pod názvom *A distinct name is needed for the new coronavirus* (Potrebný je iný názov pre nový koronavírus) uverejnený v časopise *The Lancet online*: „*Názov SARS-CoV-2 by mohol mať nepriaznivé účinky na sociálnu stabilitu a hospodársky rozvoj krajín, v ktorých vírus spôsobuje epidémiu, možno dokonca na celom svete. Ľudia prepadajú panike pri pomyslení na návrat SARS.*“

Skratku navrhnutú doktorkou Š' Čeng-li akceptuje WHO, ktorej generálny riaditeľ na videokonferencii organizovanej v Ženeve 11. februára 2020 oznamuje, že názov zvolený agentúrou na označenie choroby

spôsobenej novým koronavírusom je Covid-19. V ten istý deň ICVT opakuje, že vedecký názov nového koronavírusu bude SARS-CoV-2, vzhľadom na jeho príbuznosť, pôvod, ako aj klinické dôsledky, so SARS-CoV prvej epidémie.

Od tohto momentu bude mať epidémia **dva názvy**: SARS-CoV-2 pripisovaný vírusu a názov COVID-19 daný ochoreniu spojenému s vírusom. ICVT je vedecký orgán zložený z popredných svetových odborníkov, ale WHO je politicky a medicínsky silnejšia než ICVT a na celom svete bude nová choroba známa ako COVID-19.

(Pokračovanie)

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/prof-roberto-de-mattei-tajomny-povod-koronavirusu-iv-cast/>